Aan de minister van Infrastructuur en Waterstaat
De heer R. Tieman
Postbus 20901
2500 EX DEN HAAG

Aan de minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening
Mevr. M. Keijzer
Postbus 20011
2500 EA DEN HAAG

Onze referentie
MvH/RvZ/ATRRS0002/2025-U207

Datum
29 december 2025

Onderwerp
Onnodige regeldruk door dubbele gegevensuitvraag bij grondwateractiviteiten

Geachte heer Tieman en mevrouw Keijzer,

Bedrijven in de glastuinbouwsector ervaren regeldruk omdat zij informatie bij de overheid moeten aanleveren over grondwateractiviteiten die al bij de overheid bekend is. Het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) heeft vanuit de glastuinbouwsector hierover een regeldruksignaal ontvangen. Na onderzoek komt het college tot een advies gericht op het verminderen van onnodige regeldruk door dubbele gegevensuitvraag. Dit advies is als bijlage bijgevoegd. Deze brief bevat de belangrijkste bevindingen.

Onnodige gegevensuitvraag door overheden

Glastuinbouwbedrijven maken gebruik van grondwater om bijvoorbeeld gewassen te beregenen. Daartoe vindt grondwateronttrekking plaats en vaak na behandeling (‘omgekeerde osmose’) ook lozing van het gebruikte water. Bedrijven in deze sector moeten hiervoor informatie bij verschillende bevoegde gezagen aanleveren. Hierbij komt dubbele gegevensuitvraag voor die op gespannen voet staat met het uitgangspunt ‘eenmalig uitvragen, meervoudig gebruiken’.

Voorbeeld 1: Voor grondwaterlozingen is in de meeste gevallen de gemeente het bevoegd gezag. Om te kunnen beoordelen hoeveel water een partij mag lozen, vragen gemeenten informatie uit over hoeveel grondwater is onttrokken. In dat geval levert een bedrijf de gegevens over de grondwateronttrekking aan bij zowel de gemeente (of de Omgevingsdienst die deze taak in mandaat uitvoert) als bij het waterschap (omdat het waterschap voor veel onttrekkingen bevoegd gezag is).

Contact:
Postbus 16228 | Bezoekadres: Rijnstraat 50 | info@atr-regeldruk.nl | Tel: 070-310 86 66
2500 BE DEN HAAG | 2515 XP DEN HAAG | www.adviescollegeregeldruk.nl

Voorbeeld 2: In 2022 en 2023 hebben enkele waterschappen en omgevingsdiensten actief gegevens over grondwateronttrekking opgevraagd bij bedrijven. In sommige gevallen dienden bedrijven daarbij gegevens opnieuw te delen die al bij de overheid bekend zijn. Dit betrof bijvoorbeeld het kenmerk van de (door de overheid zelf verstrekte) onttrekkingsvergunning. Soms werd bij deze schriftelijke uitvraag bij bedrijven ook gevraagd informatie te delen die het bevoegde gezag zelf in de brief aan het bedrijf vermeldde (bijvoorbeeld de op te geven start- en einddatum van de onttrekking).

Voorbeeld 3: Provincies kunnen een financiële heffing aan bedrijven opleggen voor grondwateronttrekkingen. Daartoe kan een provincie bij bedrijven informatie opvragen over de hoeveelheid onttrokken grondwater. Deze informatie is vaak al bij het waterschap bekend in het kader van de onttrekkingsvergunning of melding (waarvoor bedrijven eerder al informatie aan het waterschap hebben aangeleverd). Omdat een deel van de waterschappen en provincies de gegevens over grondwateronttrekking nog niet delen of niet centraal ontsluiten, ontstaat dubbele (onnodige) gegevensuitvraag bij bedrijven en daarmee onnodige regeldruk.[1]

Een belangrijke oorzaak van de onnodige gegevensuitvraag is dat er verschillende bevoegde gezagen zijn voor verschillende grondwateractiviteiten. Grondwaterbeheer is een interbestuurlijke verantwoordelijkheid. De taken en bevoegdheden voor grondwater zijn verspreid over de provincies, gemeenten en de waterbeheerders (het Rijk en de waterschappen). Omgevingsdiensten voeren een deel van deze taken in mandaat uit van onder andere provincies en gemeenten. Structurele afstemming, gerichte samenwerking en regie ontbreken echter tussen deze gezagen. Dit leidt ertoe dat de verschillende bevoegde gezagen informatie opvragen bij bedrijven die al bij andere bevoegde gezagen aanwezig is.

ATR-advies naar aanleiding van het regeldruksignaal

De reden voor ATR om dit regeldruksignaal te onderzoeken en daarover advies uit te brengen is tweeledig. Allereerst is sprake van een signaal over onnodige regeldruk bij een grote groep bedrijven.[2] Hierbij gaat het zowel om de extra (onnodige) tijdsbesteding door het opnieuw moeten aanleveren van gegevens als om ervaren regeldruk (het ongenoegen door de dubbele uitvraag). De inschatting is dat de (onnodige) gegevensuitvraag één tot enkele uren per bedrijf kost. Incidenteel treden bijkomende kosten op, als na een aanvraag of melding blijkt dat extra of aanvullend onderzoek nodig is. Een efficiëntere en effectiever informatie-uitwisseling tussen bedrijven en overheid kan resulteren in minder regeldruk, zonder dat de te behalen beleidsdoelen over grondwaterkwaliteit in gevaar komen.
De tweede reden voor advisering betreft de mogelijkheid dat de verbetering van de informatieregistratie en - uitwisseling tot een completer overzicht van de wateronttrekkingen en -lozingen in Nederland leidt. Dit kan het beleid over grondwater(kwaliteit) ten goede komen. Al enkele jaren is duidelijk dat het niet goed gesteld is met de grondwaterkwaliteit in Nederland. Zo loopt er op dit moment een inbreukprocedure van de Europese Commissie tegen Nederland over de

[1] Zo registreren bijvoorbeeld enkele waterschappen de gegevens over onttrekkingen nog niet integraal in het Landelijk Grondwater Register (LGR) of de Basisregistratie ondergrond (BRO). Hierdoor is hergebruik van de gegevens door de provincie – op basis van deze registraties - nog niet mogelijk en kan onnodige gegevens-uitvraag ontstaan.
[2] Het precieze aantal bedrijven in de glastuinbouw en andere agrarische sectoren dat grondwateronttrekkingen uitvoert is op dit moment onbekend, omdat een deel van de onttrekkingen niet vergunning- of meldingsplichtig is en de registratie niet altijd centraal plaatsvindt. Uit onderzoek van het IPO en de UvW (2021) volgt dat jaarlijks 15.500 grondwateronttrekkingen (voor beregening) plaatsvinden. Het rapport uit 2024 in opdracht van het ministerie van IenW rapporteert dat circa 10.000 tot 12.000 grondwateronttrekkingen plaatsvinden onder bevoegd gezag van de waterschappen. Eind 2024 staan in totaal 30.419 grondwatergebruikssystemen geregistreerd in de BRO. De hoeveelheid grondwater die wordt onttrokken voor beregening wordt geraamd op ca. 100 miljoen tot 200 miljoen m^3. Op basis van eerder onderzoek en de analyse van ATR is de inschatting dat enkele duizenden bedrijven jaarlijks geconfronteerd worden met mogelijk onnodige gegevensuitvraag ten aanzien van grondwateractiviteiten, waaronder grondwateronttrekkingen.

(onvoldoende realisatie van de doelen uit de) Kaderrichtlijn Water. Momenteel wordt onderzocht hoe vanuit de Rijksoverheid meer regie kan worden genomen om grip en overzicht te houden op de staat van het grondwater in Nederland.[3] Een betere informatie-huishouding over grondwateractiviteiten kan bijdragen aan deze grip en dit overzicht.

Onvoldoende toepassing van principe 'eenmalig uitvragen, meervoudig gebruiken'

Om onnodige regeldruk bij burgers en bedrijven te voorkomen, hanteert de overheid al vele jaren het principe 'eenmalig uitvragen, meervoudig gebruiken' ten aanzien van informatie die de overheid uitvraag bij maatschappelijke partijen. Het principe is onder andere verbonden met het Stelsel van Basisregistraties.[4] Informatie die al bij de overheid bekend is, hoeft door bedrijven en burgers niet opnieuw te worden aangeleverd. ATR concludeert op basis van de analyse van het regeldruksignaal dat overheden dit principe bij grondwateractiviteiten onvoldoende toepassen. Om deze reden richt het hoofdadvies van ATR zich op dit uitgangspunt:
Het college adviseert onnodige regeldruk voor bedrijven te voorkomen bij informatie-uitvraag over grondwateractiviteiten, door integrale toepassing van het uitgangspunt 'eenmalig uitvragen, meervoudig gebruiken' door de overheid.

ATR heeft onderzocht wat de oorzaken zijn van de dubbele gegevensuitvraag en het niet integraal toepassen van het principe 'eenmalig uitvragen, meervoudig gebruiken'. Deze oorzaken bieden aangrijpingspunten om de informatieregistratie en -deling over grondwateractiviteiten te verbeteren en onnodige regeldruk te voorkomen. Het gaat daarbij om:

1 Het ontbreken van een totaalbeeld van de informatie-uitvraag over grondwateractiviteiten

Een totaaloverzicht van grondwateronttrekkingen in Nederland ontbreekt. Dit bemoeilijkt het voeren van gericht beleid inzake grondwaterkwaliteit en -kwantiteit. Doordat een totaaloverzicht ontbreekt, weten verschillende overheden vaak ook niet van elkaar welke informatie zij hebben over grondwateronttrekking. Ook hierdoor ontstaat regelmatig extra informatie-uitvraag bij bedrijven en daarmee onnodige regeldruk.

De drie verbetermogelijkheden en adviespunten van ATR bij dit eerste probleem:
1.1 Realiseer een totaaloverzicht van gegevens over grondwateractiviteiten;
1.2 Schrap dubbele gegevensuitvraag (mede op basis van het overzicht uit 1.1);
1.3 Beperken decentrale verschillen en realiseer uniforme uitgangspunten voor meldingen en vergunningen bij grondwateractiviteiten.

2 Tekortkomingen in de informatieketen (systemen en registraties)

De verschillende registraties en digitale systemen bij de overheid die een rol spelen bij grondwateractiviteiten sluiten niet goed op elkaar aan. Waardoor overheden soms informatie niet in de verplichte basisregistratie zetten en waardoor bedrijven soms om extra informatie wordt gevraagd.

De drie verbetermogelijkheden en adviespunten van ATR bij dit tweede probleem:
2.1 Kies voor één digitaal kanaal voor de informatie-uitwisseling tussen overheid en bedrijven over grondwateractiviteiten;
2.2 Verbeter de aansluiting van de aanvraagmodule voor bedrijven op de achterliggende systemen en registratie van de overheid;

[3] Kamerbrief van de Minister van Infrastructuur & Waterstaat, 12 november 2024. Verzamelbrief t.b.v. Wetgevingsoverleg Water van 18 november 2024, p.11.
[4] Eenmalig uitvragen, verplicht gebruiken Stelsel van basisregistraties - Digitale Overheid

2.3 Verbeter de inhoudelijke en technische aansluiting van de verschillende registraties en systemen bij de overheid (onder andere de zaaksystemen van overheden, het Landelijk grondwater register en de Basisregistratie ondergrond).

3 Tekortkomingen in de praktijktoepassing van 'éénmalig uitvragen, meervoudig gebruiken'

Het gaat bij dit derde probleem onder andere om onduidelijkheid over het mogen delen van gegevens binnen de overheid, tekortschietend toezicht en onbegrijpelijke communicatie over de toestemming bij grondwateractiviteiten.

De drie verbetermogelijkheden en adviespunten van ATR bij dit derde probleem:

3.1 Biedt duidelijkheid over welke gegevens overheden met elkaar mogen delen;
3.2 Scherp het toezicht op de Basisregistratie ondergrond aan, zodat overheden gegevens aan de basisregistratie leveren én hergebruiken;
3.3 Zorg voor begrijpelijke en behulpzame communicatie.

Minder onnodige regeldruk voor de praktijk als gezamenlijke opgave

Waterschappen, provincies, gemeenten en omgevingsdiensten vervullen een belangrijke rol met betrekking tot de grondwaterkwaliteit. Daarom sturen wij een afschrift van dit advies aan hun vertegenwoordigende organisaties (UvW, IPO, VNG en Ondernemend-NL). Gelet op de rol van de medeoverheden bij het onderwerp, adviseert het college deze partijen nauw te betrekken bij het opvolging geven aan ons advies.

Het college vertrouwt erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd over de mogelijkheden om de regeldruk te verminderen. Wij zien uit naar uw reactie op ons advies.[5] Wij zijn uiteraard graag bereid tot een nadere toelichting op onze bevindingen.

Hoogachtend,

Persoonsgegevens

M.A. van Hees
Voorzitter

Persoonsgegevens

R.W. van Zijp
Secretaris

[5] De Tweede Kamer moet binnen een maand worden geïnformeerd over de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan het advies (aangenomen motie Grinwis c.s., d.d. 10 april 2025, Kamerstukken II 24-25, 32 637, Nr. 675).

ATR-advies over Gegevensuitvraag bij grondwateractiviteiten

Voor het advies over de regeldruk door de gegevensuitvraag bij grondwateractiviteiten is enige juridische context van belang en enige duiding bij het proces van informatie-uitwisseling.

Juridische context

Grondwateractiviteiten zijn in principe alleen toegestaan na het verlenen van een vergunning. Een uitzondering daarop is mogelijk als het gaat om een kleine activiteit, bijvoorbeeld een eenmalig wateronttrekking van beperkte omvang. In die situatie is soms geen toestemming noodzakelijk of kan worden volstaan met een melding.
Voor de komst van de Omgevingswet, onder het regime van de Waterwet, volgde dit uit Rijksregels. Waar onder de Waterwet landelijke regels golden met vergunning- en meldplichten, zijn deze beleidsneutraal overgeheveld naar de decentrale bevoegde gezagen via de zogenoemde bruidsschat (vanaf 1 januari 2024 hebben de decentraal bevoegde gezagen twee jaar om deze bruidsschatregels om te zetten in de eigen regelgeving). Waterschappen en provincies hebben zodoende ruimte om regels te stellen en aan te passen aan lokale omstandigheden. Daarmee is een gebiedsgerichte aanpak mogelijk waarmee kan worden ingespeeld op uitdagingen als droogte, verzilting en de doelen van de Kaderrichtlijn Water.
Het regeldruksignaal had betrekking op grondwateronttrekkingen door de glastuinbouwsector. Voor die grondwateractiviteiten zijn in veel gevallen de waterschappen het bevoegd gezag. In de waterschapverordening kan het waterschap een vergunningplicht instellen. De beoordelingsregels voor deze vergunning staan ook in de waterschapsverordening. Het is daarnaast mogelijk dat het waterschap algemene regels met bijvoorbeeld een meldplicht of een informatieplicht instelt.
De keerzijde van de ruimte voor decentrale regels en bepalingen is dat er verschillen kunnen bestaan tussen decentrale bevoegde gezagen voor wanneer een meldings- of een vergunningsplicht geldt. Ook zijn er afgelopen jaren verschillen ontstaan in de informatie-uitvraag die samenhangt met de meldings- en vergunningsplicht. Daarom wordt er momenteel op verzoek van de Tweede Kamer onderzocht in hoeverre het mogelijk is om tot uniforme grenswaarden te komen voor wanneer een grondwateractiviteit meldingplichtig en wanneer vergunningplichtig is en welke eisen hieraan gekoppeld zijn.[6]

Ook voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet bestonden al verschillen tussen bevoegde gezagen bij grondwateractiviteiten. Deze verschillen bleken ook uit een inventarisatie van de Unie van Waterschappen in 2020. Zo gold bijvoorbeeld een vergunningplicht voor grondwateronttrekkingen binnen het gebied van het waterschap Hollandse Delta bij onttrekkingen van meer dan 60 m3/u, in het gebied van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht vanaf 30 m3/u en in het gebied van het waterschap Delfland gold als ondergrens voor de vergunningplicht 10 m3/u. Ook de eenheid voor de grens voor een vergunning of verplichte melding bleek daarbij te verschillen. Zo gold een meldingsplicht bij een grondwateronttrekking in het gebied van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht vanaf 12.000 m3 per jaar, in het gebied van het waterschap Drents-Overijsselse Delta vanaf 10 m3/u, en in het gebied van het waterschap Rijn & IJssel bij een pompcapaciteit van meer dan 20m3/u. Tot slot gold en geldt dat er verschillen bestaan tussen de waterschappen ten aanzien van de frequentie en eenheid van meet- en registratieverplichtingen.

[6] Kamerbrief van de Minister van Infrastructuur & Waterstaat, 12 november 2024. Verzamelbrief t.b.v. Wetgevingsoverleg Water van 18 november 2024.

Informatie-uitwisseling met de overheid in het kader van grondwateronttrekkingen

Bij grondwateractiviteiten waarvoor een vergunning of melding noodzakelijk is, vinden in de regel minimaal drie contactmomenten plaats tussen bedrijven en de overheid:

a. Het eerste (formeel noodzakelijke) contact betreft de aanvraag van een vergunning of het doen van een melding door een bedrijf bij het bevoegd gezag (of de bevoegde gezagen).
b. Het tweede contactmoment betreft veelal de startmelding, daags voor de feitelijke start van de grondwateronttrekking (of andere grondwateractiviteit).
c. Het derde contactmoment betreft de eindmelding van de onttrekking, danwel de jaarlijkse opgave (in het geval het om een meer structurele grondwateractiviteit gaat).

Aansluitend geldt dat voor de informatie-uitwisseling tussen bedrijven de overheid een keten van digitale systemen en registraties van belang is. De inhoud daarvan is een afgeleide van de regelgeving waarin de bepalingen over grondwateronttrekking staan. De analyse van het regeldruksignaal door ATR levert daarbij onderstaande schematische weergave op. Het college onderkent dat het daarbij gaat om een vereenvoudiging van de praktijk en dat deze weergave niet voor alle situaties een volledig juiste weergave zal vormen. Dit vereenvoudigd schema geeft vooral een beeld om de hierna uitgewerkte adviespunten in context van het proces te plaatsen.

Regels over grondwateronttrekkingen (en andere grondwateractiviteiten zoals lozingen en infiltraties) kunnen zijn opgenomen in de regelgeving van de Rijksoverheid en de medeoverheden. Als een bedrijf het initiatief neemt om grondwateractiviteiten te verrichten, dient het daarvoor toestemming te vragen of een melding te doen bij het bevoegd gezag. Deze aanvraag of melding verloopt in veel gevallen via het Digitaal Stelsel Omgevingswet (DSO), meer in het bijzonder het Omgevingsloket, of via een andere digitale omgeving (bijvoorbeeld een specifiek aanvraagformulier). De aanvraag of melding van het bedrijf wordt hierna meestal in het digitaal zaaksysteem van het bevoegd gezag verwerkt. Aansluitend bestaat de verplichting voor bevoegde gezagen om informatie over grondwateractiviteiten te registeren in de Basisregistratie ondergrond (BRO). Dit is ook mogelijk via invoer in het Landelijke Register Grondwater (LGR). Voor het aanleveren van gegevens over onder andere grondwatergebruik geldt het LGR als preferente route. De hiervoor beschreven informatie-keten is van toepassing bij de vergunningaanvraag of melding voor grondwateractiviteiten. Ook is deze informatie-keten van toepassing bij het doorgeven van registratiegegevens, bijvoorbeeld bij de jaarlijkse opgave van de hoeveelheid onttrokken grondwater.

Probleem 1: Geen totaalbeeld van informatie-uitvraag over grondwateractiviteiten

Een belangrijk uitgangspunt van de Omgevingswet is het principe 'decentraal, tenzij': bevoegdheden en taken liggen in principe op decentraal niveau en worden doorgaans uitgevoerd door gemeenten en waterschappen. Deze bevoegde gezagen doen ook de informatie-uitvraag bij bedrijven en burgers om aan hun taken te voldoen. Daarnaast heeft de provincie informatie nodig over de hoeveelheid onttrokken grondwater om een heffing te kunnen opleggen. Zonder coördinatie leidt dit tot dubbele gegevensuitvraag wanneer meerdere bevoegde gezagen voor de uitvoering van hun taak dezelfde informatie nodig hebben.

Regie vanuit de centrale overheid biedt de mogelijkheid om informatie-uitvraag te coördineren. Dit sluit aan bij de rol van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat als systeemverantwoordelijke voor de algemene waterkwaliteit in Nederland, zoals vastgelegd in de Kaderrichtlijn Water.[7] Regie vanuit de Rijksoverheid sluit ook aan bij de rol van de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening als verantwoordelijke voor de inrichting en het beheer van de BRO (en het toezien op het gebruik ervan). Het subsidiariteitsprincipe ontslaat de centrale overheid niet van de taak om deze regie te voeren. Deze regie-opgave is belangrijk, omdat de afgelopen jaren duidelijk werd dat een goed totaalbeeld van grondwateronttrekking in Nederland ontbreekt en dat de Basisregistratie ondergrond daarbij ook niet altijd goed wordt gebruikt.

1.1 Realiseer totaaloverzicht van (noodzakelijke) gegevens over grondwateractiviteiten

Uit eerder onderzoek en interviewgesprekken van ATR blijkt dat overheden niet altijd zicht hebben op welke gegevens over grondwateractiviteiten door andere overheden worden uitgevraagd. Ook de centrale overheid heeft dit overzicht niet. De Unie van Waterschappen (UvW) en het Interprovinciaal Overleg (IPO) concludeerden eerder ook dat er geen totaalbeeld is van de grondwateronttrekkingen in Nederland, omdat wateronttrekkingen slechts gedeeltelijk centraal en uniform worden geregistreerd.[8] Een van de redenen hiervoor is dat het Landelijk Grondwater Register door sommige waterschappen als ingewikkeld wordt gezien en het vullen ervan veel tijd kost. Ook sluit het eigen zaaksysteem van bevoegde gezagen niet altijd goed aan op bijvoorbeeld het LGR en/of de Basisregistratie ondergrond.

1.1 Het college adviseert een overzicht te maken van gegevens die bevoegde gezagen:
- **a) nodig hebben voor hun taak bij grondwateractiviteiten op basis van regelgeving en beleid,**
- **b) uitvragen (of hebben uitgevraagd) bij bedrijven voor deze taken, en**
- **c) registreren (inclusief de wijze en plaats van registratie)**

Opvolging van 1.1 levert een totaalbeeld op van de gegevens die (op dit moment) op basis van de regelgeving benodigd zijn en van de gegevens die op dit moment worden uitgevraagd en geregistreerd. Daaruit wordt duidelijk of bevoegde gezagen extra informatie opvragen die op grond van de regelgeving niet verplicht is. Ook zal deze informatie inzicht geven in de verschillen tussen bevoegde gezagen bij de gegevensuitvraag en -registratie.
Het college benadrukt dat opvolging van adviespunt 1.1 niet vraagt om aanvullende informatie-uitvraag van bevoegde gezagen bij bedrijven. Het gaat bij het adviespunt primair om aanvullend inzicht verkrijgen in de huidige informatie-uitvraag en -registratie door overheden.

[7] De Kaderrichtlijn Water in Nederland | Informatiepunt Leefomgeving
[8] UvW en IPO, 2021. Overzicht grondwaterontrekkingen: Provincies en Waterschappen

1.2 Schrap dubbele gegevensuitvraag

Het overzicht van gegevens (1.1) kan op verschillende manieren bijdragen aan het beperken van informatie-uitvraag en daarmee het voorkomen van onnodige regeldruk. Allereerst zal het overzicht duidelijk maken bij welk type grondwateractiviteiten bevoegde gezagen informatie nodig hebben, die mogelijk ook bij een ander bevoegd gezag bekend is.
Als voorbeeld noemt het college de informatie die een bedrijf moet aanleveren bij een gemeente als het toestemming vraagt voor een grondwaterlozing. In sommige gevallen vraagt de gemeente daarbij ook informatie op over de grondwateronttrekking. In een dergelijke situatie is het mogelijk dat het waterschap al beschikt over gegevens over de grondwateronttrekking, of dat deze ook gelijktijdig zal gaan ontvangen. In het eerste geval is het gewenst dat de gemeente kan beschikken over de gegevens van het waterschap. Maar ook in het tweede geval is het wenselijk dat het bedrijf de informatie slechts éénmaal hoeft aan te leveren bij de overheid, en dat vervolgens de betrokken bevoegde gezagen (in dit geval een gemeente en een waterschap) de informatie over de grondwateronttrekking delen. Het informatie-overzicht (1.1) kan tevens worden gebruikt om te bepalen of de uitgevraagde en geregistreerde informatie in alle gevallen nuttig en (wettelijk) noodzakelijk is. Dient een gemeente bijvoorbeeld in alle gevallen te beschikken over de onttrekkingsgegevens bij de beoordeling van een verzoek om grondwater te mogen lozen?
Uit ons onderzoek blijkt verder dat meerdere overheden in de afgelopen jaren bedrijven hebben aangeschreven om gegevens over grondwateractiviteiten op te vragen die voor een deel al bij de overheid bekend zijn. Vaak ging de informatie-uitvraag via een digitale of schriftelijke brief van het waterschap of de omgevingsdienst, met het verzoek om gegevens over het bedrijf en de grondwateractiviteiten aan te leveren. Daarbij bleek dat geen of onvoldoende (her)gebruik werd gemaakt van al bekende gegevens bij de betreffende overheid. Zo gaf bijvoorbeeld een omgevingsdienst in de schriftelijke informatie-uitvraag het advies aan het bedrijf om de jaaropgave van eerdere jaren te gebruiken zodat het bedrijf het kenmerk en het inrichtingsnummer opnieuw zou kunnen invullen. De omgevingsdienst in kwestie kende het kenmerk en het inrichtingsnummer van dit bedrijf al. Deze extra informatie-uitvraag was onnodig. Het was vanuit regeldrukoptiek en dienstverlening op maat passender geweest als de omgevingsdienst deze informatie al in de uitvraag zelf had opgenomen.

Een tweede voorbeeld van onnodige uitvraag dat zich bij dit informatieverzoek vanuit de overheid voordeed, had betrekking op de periode van de grondwateractiviteit. De brief van de omgevingsdienst aan het bedrijf gaf aan dat de periode van grondwateronttrekking moest worden doorgegeven. Daarvoor bevatte het digitaal in te vullen formulier ook twee velden (stardatum onttrekking en einddatum onttrekking). In de begeleidende brief aan het bedrijf stond echter al vermeld wat de periode was die voor dit bedrijf van toepassing was. Een dergelijke dubbele uitvraag kost een individueel geval misschien niet veel tijd, maar voor een sector als geheel kan het veel tijd en dus geld kosten om aan een verplichting te voldoen. Het gaat hierbij om een verplichting die strikt genomen onnodig is, namelijk het verstrekken van gegevens die al in het bezit van de overheid zijn. Naast het tijdsbeslag en de kosten komen de irritatie en een verlies aan vertrouwen in de professionaliteit van het bevoegde gezag.

1.2 Het college adviseert onnodige gegevensuitvraag over grondwateractiviteiten te schrappen en bij nieuwe informatie-uitvraag bij bedrijven te voorkomen, en daarvoor gebruik te maken van a) het gegevensoverzicht (1.1), en b) de Beslisboom verminderen gegevensuitvraag (bijlage 1).[9]

[9] Omdat onnodige gegevensuitvraag door de overheid bij burgers, bedrijven en professionals ook in andere sectoren en bij andere activiteiten voorkomt, heeft ATR in 2018 een afwegingskader uitgewerkt. Deze 'Beslisboom verminderen gegevens-uitvraag' biedt vanuit regeldrukperspectief een kader om te komen tot een minimale set gegevens

1.3 Beperk onnodige verschillen tussen gebieden

Conform het principe 'decentraal, tenzij' hebben provincies, waterschappen en gemeenten onder de Omgevingswet bevoegdheden om maatwerk te leveren en beleidsregels vast te stellen. Dit heeft er in de afgelopen jaren toe geleid dat er verschillen zijn ontstaan tussen de decentrale bevoegde gezagen. Een bepaalde grondwateronttrekking kan bij het ene waterschap vergunningplichtig zijn, maar bij het ander waterschap niet.[10] Daarnaast stellen decentrale organen beleidsregels die een deel van het eigen toetsingskader vormen voor de beoordeling van vergunningsaanvragen voor wateractiviteiten. Hierdoor kunnen er bij de vergunningsverlening en de informatie-uitvraag die daaraan gekoppeld is, voor dezelfde activiteit verschillen ontstaan tussen bevoegde gezagen. Dit laatste blijkt bijvoorbeeld uit de situatie dat in de meeste waterschappen boven een bepaald niveau onttrokken water een meet- en registratieplicht gekoppeld is aan een vergunning. De grens van dit niveau verschilt van waterschap tot waterschap.[11] Ook hanteren waterschappen verschillende "regionale vrijstellingen" voor kleinere onttrekkingen.[12]

Het college begrijpt dat 'decentraal, tenzij' één van de centrale uitgangspunten was van de Omgevingswet en dat er ook goede redenen kunnen zijn om in verschillende regio's op andere manieren met grondwateractiviteiten om te gaan. Een grondwateronttrekking in het ene gebied heeft niet noodzakelijkerwijs dezelfde gevolgen als in een ander gebied. Tegelijkertijd constateert het college dat deze verschillen afstemming en coördinatie tussen bevoegde gezagen vergen, die niet altijd (voldoende) plaatsvindt. De verschillen maken het voor de bevoegde gezagen onderling namelijk niet makkelijk om te bepalen welke informatie andere bevoegde gezagen al hebben uitgevraagd. Als een provincie bijvoorbeeld informatie wil hebben over grondwateronttrekkingen om belasting te kunnen innen, dan kan het van waterschap tot waterschap verschillen in hoeverre deze wateronttrekkingen worden geregistreerd. Een provincie als Zuid-Holland heeft te maken met zeven verschillende waterschappen. Het zou betekenen dat de provincie met al deze waterschappen moet coördineren welke informatie over wateronttrekkingen ze al hebben uitgevraagd. Bij de huidige verschillen tussen waterschappen, provincies en gemeenten ten aanzien van de bepalingen over grondwateractiviteiten ontstaat daarom de vraag of deze allemaal gelegitimeerd zijn. Volgens het college is het passend deze verschillen in beeld te brengen (1.1) en te beoordelen, zodat deze informatie betrokken kan worden in het wetsvoorstel in 2026 gericht op de nadere regulering van de grondwateronttrekkingen in Nederland. Dat voorstel heeft onder andere tot doel meer inzicht en grip te krijgen op de grondwateronttrekkingen. Daarvoor lijken uniforme uitgangspunten en geharmoniseerde grenswaarden ten aanzien van deze grondwateractiviteiten van belang.

1.3 Het college adviseert uniforme uitgangspunten te bepalen en de huidige grenswaarden zoveel mogelijk te harmoniseren voor de vergunning- en meldingsplicht (en de daarbij noodzakelijke gegevens) inzake grondwateronttrekkingen.[13]

---

ter beoordeling van activiteiten. Dit afwegingskader biedt zodoende handvatten om te komen tot vermindering van gegevensuitvraag (en daarmee het voorkomen van onnodige regeldruk).

[10] Uit het rapport 'melding- en vergunningplicht kleine grondwateronttrekkingen' (2023) blijkt dat de mate waarin voor grondwateronttrekkingen een vergunning of melding nodig is sterk verschilt tussen waterschappen.

[11] Royal HaskoningDHV, 2023. Melding- en vergunningplicht kleine grondwateronttrekkingen, p.21.

[12] Royal HaskoningDHV, 2023.

[13] Indien de wetgever ruimte wil laten bestaan voor decentraal maatwerk, verdient het de voorkeur dat hieraan uniforme uitgangspunten worden verbonden. Bijvoorbeeld op basis van welke aspecten een afwijkende grenswaarde kan en mag worden bepaald. Ook kan daarbij worden gewerkt met afwijkende grenswaarden die landelijk en uniform worden vastgelegd. Zodat afwijken van de landelijke standaardnorm mogelijk is, maar er ook in die situatie duidelijkheid bestaat over welke grenswaarde van toepassing zal zijn.

Probleem 2. Knelpunten in de informatieketen

Voor glastuinbouwbedrijven geldt dat zij informatie moeten verstrekken aan het bevoegde gezag, zowel in het kader van vergunningaanvragen en meldingsplichten als bij het doorgeven van meetregistraties. Met de inwerkingtreding van de Omgevingswet per 1 januari 2024 is ook het Digitaal Stelsel Omgevingswet van start gegaan. Dit stelsel beoogt de regels over de leefomgeving te bundelen en toegankelijk te maken voor burgers en bedrijven. Het uitgangspunt is dat zij via het DSO kunnen nagaan welke regels gelden voor hun plannen, of een vergunning nodig is, en direct informatie of aanvragen kunnen doorgeven aan de overheid.

Het idee achter het DSO is dat dit één digitaal loket is waar burgers en bedrijven informatie met de overheid kunnen uitwisselen. Aan de 'achterzijde' van het DSO zou het systeem een samenhangend stelsel van digitale voorzieningen, standaarden, gegevens, bronnen en onderlinge afspraken moeten zijn.[14] Een goed functionerend DSO zou zodoende bijdragen aan het correct toepassen van het principe 'éénmalig uitvragen, meervoudig gebruiken'. Dit vergt ook dat informatie-uitwisseling tussen bedrijf en overheid via DSO verloopt en dat de uitgewisselde informatie vervolgens wordt geregistreerd in een systeem of register waar alle bevoegde gezagen in kunnen en ook gebruik van maken.

ATR constateert in deze keten van informatie-uitwisseling drie knelpunten. Deze gaan over:

a. Het via *verschillende kanalen* moeten aanleveren van gegevens over grondwateractiviteiten,
b. De *onvolledigheid* van de digitale meld- of aanvraagmodule,
c. De verschillen tussen de systemen en registraties bij de overheid.

2.1 Organiseer één digitaal kanaal voor informatieverstrekking over grondwateractiviteiten

Veel waterschappen en provincies verwijzen voor een initiële vergunning of melding bij grondwateractiviteiten naar het DSO en daarbinnen het Omgevingsloket online. Na het doorlopen van de 'vergunningencheck' op de website van het Omgevingsloket online kan een bedrijf een vergunning aanvragen of een melding doorgeven.

Een analyse van de websites van waterschappen laat zien dat de vergunningaanvraag en het melding doen van wateronttrekkingsactiviteiten vaak moet plaatsvinden via het DSO. Voor de meet- en registratieplicht is dit echter lang niet in alle waterschappen het geval.[15] Veel waterschappen hebben eigen formulieren voor de start- en eindmelding bij een grondwateractiviteit en voor het doorgeven van de jaaropgave grondwateronttrekking. Bedrijven moeten deze via een website of een digitale omgeving (met inlog m.b.v. eHerkenning of DigiD) aanleveren bij het bevoegd gezag. Doordat voor dit 'tweede contactmoment' (na de vergunningaanvraag of melding) een ander digitaal kanaal wordt gebruikt dan het DSO, dienen initiatiefnemers zich opnieuw te oriënteren en zorgt dit in een aantal gevallen voor extra tijdsbesteding. Ook kan een ander kanaal, vanwege het gebruik van bijvoorbeeld andere formats voor aan te leveren gegevens zorgen voor extra regeldruk.[16] Als de belangrijke contactmomenten (vergunningaanvraag/melding, start- en eindmelding en de jaaropgave) via één digitaal kanaal zouden verlopen, komt dit een effectieve en efficiënte gegevensuitwisseling ten goede en draagt dit bij aan de werkbaarheid voor initiatiefnemers. Dit verdient vanuit regeldrukperspectief dan ook de voorkeur.

---

[14] Digitaal Stelsel Omgevingswet (DSO) op hoofdlijnen | Informatiepunt Leefomgeving
[15]. Melding- en vergunningplicht kleine grondwateronttrekkingen, p.21.
[16] Ook uit de analyse van Royal HaskoningDHV IN 2023 volgt dat waterschappen de vergunningaanvraag en melding bij wateronttrekkingsactiviteiten vaak laten lopen via het Omgevingsloket (DSO). En dat voor de meet- en registratieplicht andere kanalen worden gebruikt, zoals eigen digitale formulieren.

2.1 Het college adviseert informatie-uitwisseling tussen bedrijven en overheid over grondwateractiviteiten via één digitaal kanaal (i.c. het DSO) te laten verlopen.

2.2 Zorg voor een complete meld- en aanvraagmodule voor grondwateractiviteiten

Bedrijven vragen een vergunning voor een grondwateractiviteit in de meeste gevallen aan via het Omgevingsloket. Ook als een melding verplicht is, kan deze via het Omgevingsloket worden gedaan. Bij de vergunningaanvraag en melding dienen bedrijven verplichte gegevens te overleggen. Daarbij gaat het onder andere om informatie over a) het doel van de grondwateronttrekking, b) de capaciteit van de grondwaterpomp in kubieke meter per uur, c) de hoeveelheid water in kubieke meter water per uur, etmaal, maand en jaar, die ten hoogste wordt onttrokken, en d) een beschrijving van de mogelijke negatieve gevolgen van de onttrekking en de maatregelen of voorzieningen die worden getroffen om die gevolgen te voorkomen of te beperken.
Uit het onderzoek door ATR volgt dat bedrijven na een vergunningaanvraag of melding regelmatig geconfronteerd worden met aanvullende informatie-uitvraag door het bevoegd gezag. Bijvoorbeeld om extra informatie over specifieke aspecten van grondwateronttrekking aan te leveren. Volgens een aantal betrokkenen speelt de overgang naar de Omgevingswet en het DSO per 1 januari 2024 daarbij een rol. De initiële informatie-uitvraag via het DSO/OLO is herzien, waardoor bepaalde informatie niet meer standaard of verplicht wordt uitgevraagd, terwijl deze in een aantal situaties wel van belang is. De verschillen tussen overheden blijken ook op dit punt. Zo adviseert bijvoorbeeld het waterschap Scheldestroom aan bedrijven om bij de vergunningaanvraag voor een grondwateronttrekking via het Omgevingsloket online ook die gegevens aan te leveren die volgens het DSO 'niet verplicht' zijn.[17]

Het college concludeert dat de aanvraag- en meldmodule (in het DSO), het zaaksysteem van bevoegde gezagen, het Landelijk Grondwater Register en de Basisregistratie ondergrond onvoldoende op elkaar zijn afgestemd om de noodzakelijke informatie effectief en efficiënt uit te vragen bij initiatiefnemers. Dit zorgt ervoor dat in een aantal situaties (onnodige) extra informatie-uitvraag plaatsvindt bij bedrijven, met onnodige regeldruk tot gevolg. Deze afstemming vraagt om coördinatie en samenwerking tussen alle betrokken overheidspartijen.

2.2 Het college adviseert de aanvraag- en meldmodule voor grondwateractiviteiten, de zaaksystemen van bevoegde gezagen, het LGR en de BRO inhoudelijk op elkaar te laten aansluiten, zodat bedrijven niet met extra informatie-uitvragen worden geconfronteerd door verschillen tussen de systemen en registraties.

2.3 Verbeter de aansluiting tussen de systemen en registraties van de overheid

De onvoldoende aansluiting tussen de aanvraagmodule voor bedrijven enerzijds en registraties bij de overheid anderzijds, wordt ook veroorzaakt doordat de verschillende systemen en registraties van de bevoegde gezagen niet op elkaar aansluiten. Ook bevatten de registraties verschillende informatie-onderdelen over grondwateractiviteiten. Bij deze verschillen gaat het in het bijzonder om tekortkomingen in de inhoudelijke en technische koppeling tussen a) de zaaksystemen die bevoegde gezagen gebruiken voor onder andere vergunningverlening, b) het Landelijk Grondwater Register, en c) de Basisregistratie ondergrond (BRO).

De koppeling tussen LGR en BRO is in de afgelopen jaren gerealiseerd. Dit betekent dat gegevens over grondwatergebruik die in de BRO behoren, en die worden aangeleverd bij het LGR, automatisch in de BRO worden opgenomen. De basisregistratie ondergrond (BRO) bevat de gestandaardiseerde en gevalideerde basisgegevens over de ondergrond in Nederland. Het is ook

[17] Waterschap Scheldestroom, april 2025, Handleiding indienen aanvraag: 'het onttrekken van grondwater

een essentiële bron voor het DSO.[18] Alle overheden hebben toegang tot de BRO (en tot het LGR). Als alle informatie die van belang is bij de beoordeling van grondwateractiviteiten in de BRO zou staan, zou dubbele gegevensuitvraag bij bedrijven niet hoeven voorkomen. Uit het onderzoek van ATR blijkt echter dat:

a. De koppeling tussen het zaaksysteem van het bevoegde gezag enerzijds en de LGR/BRO anderzijds nog niet altijd goed georganiseerd is. Het komt regelmatig voor dat een medewerker van het bevoegd gezag de gegevens handmatig moet overzetten. Ook komt het voor dat bijvoorbeeld waterschappen ervoor kiezen om de gegevens uit het eigen zaaksysteem niet in de LGR of BRO te registreren (ondanks de wettelijke plicht hiertoe). Een genoemde reden hierbij is dat het LGR ingewikkeld is en het vullen ervan een tijdrovend proces vormt.[19]
b. Gegevens over grondwateractiviteiten in het LGR kunnen worden geregistreerd die niet in de BRO staan, maar waar bevoegde gezagen wel belang aan hechten. Het gaat dan bijvoorbeeld om bepaalde technische details over de putten en de meet- en registratie van grondwateronttrekking.

2.3 Het college adviseert de inhoudelijke en technische koppeling tussen de systemen en registraties voor grondwateractiviteiten te verbeteren.

Het college geeft in overweging om bij de opvolging van 2.3 expliciet na te gaan of de gegevensregistratie in de BRO over grondwateractiviteiten verbreed moet worden. In het bijzonder gaat het daarbij om gegevens die op dit moment wel in de LGR kunnen worden geregistreerd, maar nog niet in de BRO, en die door bevoegde gezagen wel als relevant worden beschouwd.

Probleem 3. Tekortkomingen in de praktijk bij 'eenmalig uitvragen, meervoudig gebruiken'.

3.1 Duidelijkheid over (toegestaan) hergebruik van gegevens

Medewerkers bij overheden weten niet altijd of bepaalde gegevens van bedrijven met een andere overheid gedeeld mogen worden. Onduidelijk is dan bijvoorbeeld of informatie over hoeveelheid onttrokken grondwater, die bekend is bij bijvoorbeeld het waterschap, gedeeld mag worden met de gemeente of provincie. Het komt daarbij regelmatig voor dat medewerkers c.q. de overheid geen risico wil nemen (op mogelijke overtreding), en daarom gegevens niet delen of niet opvragen bij een medeoverheid maar bij de bedrijven. Deze 'handelingsverlegenheid' bij medewerkers en overheden wordt versterkt door incidenten in het verleden waarbij onterecht (persoons)gegevens tussen overheden zijn gedeeld zonder dat deze gegevensdeling juridisch was toegestaan. In dit kader merkt het college op dat het uitgangspunt van 'eenmalig uitvragen, meervoudig gebruiken' volgens sommige partijen op gespannen voet kan staan met 'doelbinding' als één van de zes beginselen van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG). Dit wordt in verschillende situaties concreet waarbij gegevens over grondwateractiviteiten al dan niet mogen worden gedeeld. Als bijvoorbeeld een provincie een grondwateronttrekkingsheffing wil opleggen aan een bedrijf, mag de provincie daarvoor dan de gegevens over grondwateronttrekking die bekend zijn bij het waterschap hergebruiken? Het onderzoek naar aanleiding van het regeldruksignaal wijst uit dat daarover verschillend wordt gedacht. Om deze verschillende antwoorden en daarmee onduidelijkheid op te lossen, is het wenselijk dat de wetgever duidelijk maakt welke gegevens wel en niet gedeeld mogen worden.

---

[18] BRO in breder verband - Basisregistratieondergrond

[19] Hierbij speelt ook mee dat het LGR is ontwikkeld door en in beheer is bij de provincies. Volgens enkele betrokkenen maakt dit dat waterschappen niet altijd gegevens over grondwateractiviteiten registreren in dit systeem (en daar door in sommige gevallen ook niet in de BRO).

3.1 Het college adviseert duidelijk te maken welke gegevens overheden (met elkaar) mogen delen ter uitvoering van hun taken inzake grondwateractiviteiten.

Indien het delen van gegevens, over onder andere grondwateractiviteiten, wel gewenst maar juridisch nog niet is toegestaan, verdient het aanbeveling de juridische grondslag hiervoor te regelen. In het geval het gaat om bedrijfsgevoelige gegevens begrijpt het college dat automatische gegevensdeling niet in alle gevallen gewenst kan zijn. Tegelijkertijd merkt het college op dat als een medeoverheid deze gegevens nodig heeft voor de uitvoering van een wettelijke taak of bevoegdheid, deze de gegevens alsnog zal opvragen bij het bedrijf. Om die reden verdient het vanuit regeldrukperspectief de voorkeur dat gegevens mogen worden gedeeld en dat daarvoor een juridische grondslag bestaat.

3.2 Versterk toezicht gebruik Basisregistratie ondergrond

Volgens de Wet Basisregistratie ondergrond zijn overheidsorganisaties verplicht om gegevens over grondwatergebruik aan te leveren aan de landelijke database. Ook volgt uit de wet dat overheden verplicht zijn gegevens over de ondergrond en grondwater (uit de BRO) te gebruiken voor hun overheidstaken (artikel 27 Wet Bro). Deze wettelijke bepalingen moeten ervoor zorgen dat de gegevens die de overheid opvraagt correct worden verwerkt, en zodende kunnen worden hergebruikt. Een deel van de overheden gebruikt voor het aanleveren van de gegevens over grondwateractiviteiten het Landelijke Grondwater Register. Vanuit het LGR worden die gegevens die verplicht en noodzakelijk zijn, direct doorgezet naar de BRO.

Het onderzoek door ATR en enkele eerdere onderzoeken maken duidelijk dat een deel van de overheden niet voldoet aan de wettelijke verplichting om gegevens in de basisregistratie op te nemen.[20] Deze situatie doet zich bijvoorbeeld bij enkele waterschappen voor, omdat zij gegevens wel registreren in de eigen zaaksystemen, maar niet registeren in het LGR of de BRO. Het gevolg hiervan is dat de gegevens van deze waterschappen niet direct herbruikbaar zijn voor andere overheden.
Het niet naleven van de wettelijke aanlever- en hergebruikplicht is een tekortkoming die niet alleen onnodige regeldruk veroorzaakt. Zij doet ook afbreuk aan het vertrouwen in de overheid, omdat de overheid zelf de wet niet naleeft. Om deze reden ligt het voor de hand dat vanuit de verschillende verantwoordelijkheden bij de LGR en de BRO actie wordt ondernomen om dit spoedig te verbeteren. Daarbij gaat het om de eigen verantwoordelijkheid van bronhouders (onder andere medeoverheden) om gegevens correct aan te leveren en te hergebruiken. Daarnaast gaat het ook om het toezicht op het stelsel en het gebruik van de basisregistratie. Gelet op de tekortschietende naleving is het volgens het college van belang dat aanvullende afspraken worden gemaakt tussen de verantwoordelijke overheden over de naleving van de aanlever- en hergebruikplicht en dat goed wordt toegezien op de naleving van deze afspraken.

3.2 Het college adviseert het toezicht te intensiveren op het verplicht aanleveren aan en het (her)gebruiken van gegevens uit de Basisregistratie ondergrond en hierover gerichte afspraken te maken met de medeoverheden als bronhouders.

[20] RoyalHaskoningDHV concludeert in 2024 in een onderzoek in opdracht van het Ministerie van IenW dat niet alle waterschappen de relevante en verplichte gegevens over grondwateractiviteiten aanleveren aan het LGR.

3.3 Zorg voor begrijpelijke en behulpzame communicatie

Om efficiënte informatieverstrekking te realiseren is duidelijke communicatie van belang. Zo weten initiatiefnemers van grondwateronttrekkingen snel welke informatie zij moeten aanleveren bij de overheid.
Vanwege de verdeelde bevoegdheden en taken over de verschillende overheden, ontstaat in informatievoorziening regelmatig onduidelijkheid en aanwijsbare tekortkomingen. Het kan daarbij gaan om bijvoorbeeld moeilijk begrijpbare informatie of informatie die niet behulpzaam is. Beide voorbeelden ziet ATR terug bij de informatie over grondwateractiviteiten en de daarbij benodigde toestemmingen van de overheid.

Overheden willen burgers en bedrijven graag goed informeren over de noodzakelijke toestemmingen of vergunningen. Dat lukt niet alijd. Bij meerdere overheden treft ATR aan dat soms vijf tot zes verschillende webpagina's na elkaar geraadpleegd moeten worden om op de juiste informatie uit te komen. Bijvoorbeeld:

- Een eerste webpagina of passage over grondwateronttrekking op een website van een waterschap vermeldt dat een bedrijf een vergunning moet aanvragen.
- In een passage of webpagina die daarop volgt staat dat "*soms een melding al genoeg*" is. En dat op de website van het bevoegd gezag (soms is dat de betreffende overheid zelf) vermeldt staat wanneer een vergunning nodig is.
- Als de initiatiefnemer vervolgens die aangewezen website bezoekt, staat daar dat de initiatiefnemer "via een vergunningenchecker van het Omgevingsloket Online" kan vaststellen of men verplicht is een werkzaamheid te melden of daarvoor een vergunning aan te vragen.
- Als de initiatiefnemer vervolgens doorklikt naar de website van het Omgevingsloket online dient daar eerst zelf de betreffende activiteit geselecteerd te worden (door de juiste termen in te voeren).
- Na vervolgens het invullen van een groot aantal vragen wordt dan een *indicatie* geven of een melding of vergunning benodigd is. Daarbij past de 'disclaimer' dat er geen rechten aan de check kunnen worden ontleend, omdat het gaat om een serviceproduct. Bedrijven en burgers kunnen alleen rechten ontlenen aan officiële bronnen van de overheid. Het is opmerkelijk dat de initiatiefnemer die informatie zoekt, juist door de betreffende overheid is doorverwezen (van de overheidswebsite) naar het Omgevingsloket.

Naast onduidelijke en weinig behulpzame informatie treft ATR ook overheidswebsites aan waar gedateerde informatie is opgenomen over grondwateractiviteiten en de benodigde toestemming. Deze webpagina's verwijzen bijvoorbeeld nog naar verouderde wetgeving.

Het college begrijpt dat bij het bepalen van de juiste toestemmingen bij grondwateractiviteiten veel factoren een rol spelen, en dat daarbij meerdere bevoegde gezagen verantwoordelijkheid kunnen hebben. Deze factoren mogen niet tot effect hebben dat bedrijven en burgers minder goed worden voorgelicht. Behulpzame en begrijpelijke overheidsinformatie is bij dit type activiteiten juist extra belangrijk vanwege de vele aspecten die een rol kunnen spelen en de bevoegdheidsverdeling tussen de overheden.

3.3 Het college adviseert begrijpelijke en behulpzame informatievoorziening te realiseren over grondwateractiviteiten en de daarbij genodigde toestemmingen, en daarbij het perspectief van bedrijven en burgers als uitgangspunt te nemen.

Bijlage 1. Beslisboom minimaliseren gegevensuitvraag
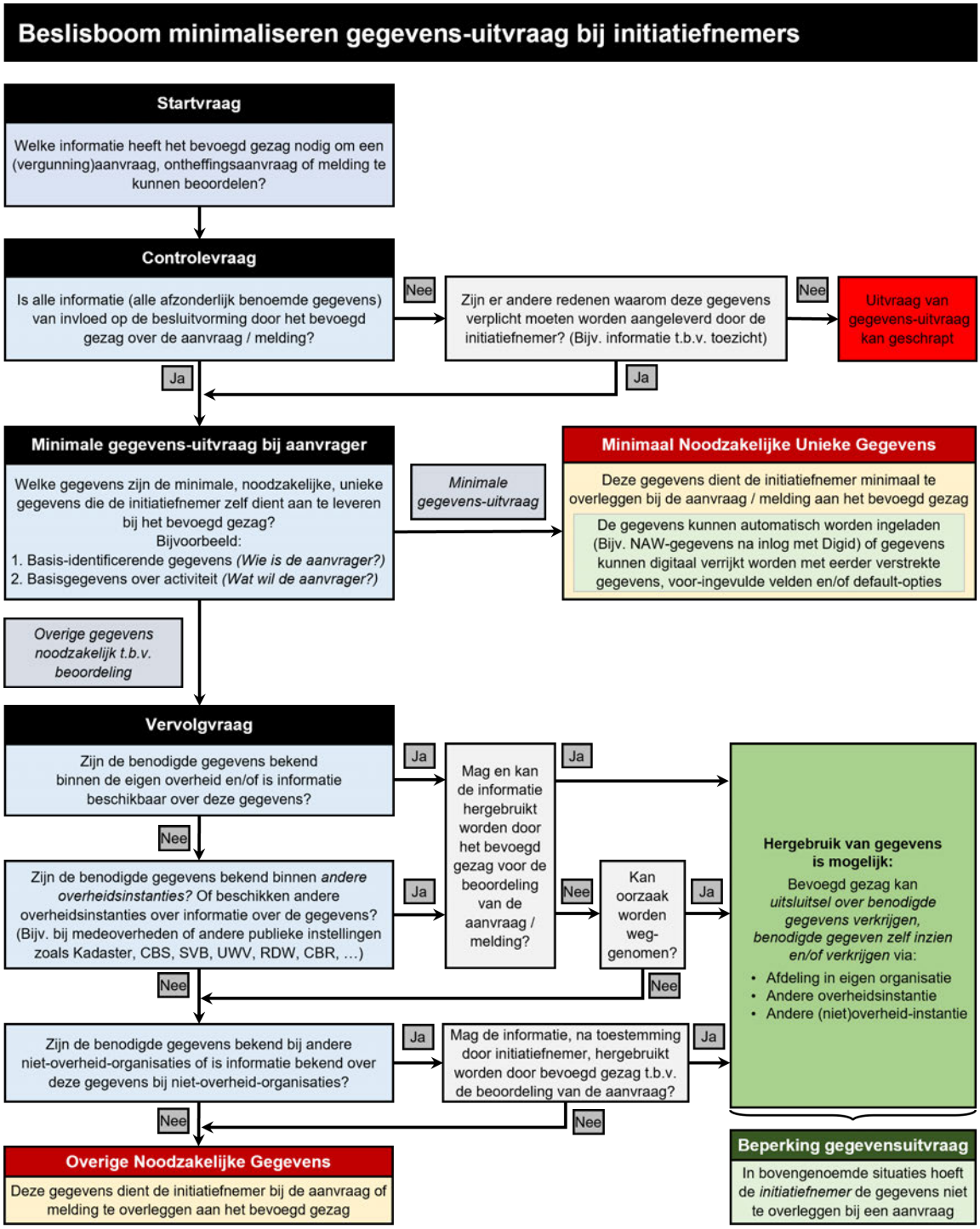
Onderstaande beslisboom draagt bij aan het minimaliseren van de gegevens-uitvraag bij aanvragen van vergunningen, ontheffingen, meldingen, etc. door initiatiefnemers. Het afwegingskader is opgesteld vanuit het perspectief op regeldruk voor burgers, bedrijven en professionals.